

Cain Nikolaksen itkien helpotuksesta minä itkin toisesta syystä. Minulta oli jälleen viety paikka, johon luulin kuuluneeni. Jäljellä olivat vain itsetuntoni heikot rippeet ja tiedottomuus tulevasta. Yhdestä asiasta olen kuitenkin varma, minä aion löytää Elenan. Vaikken kyennytkään toimimaan Rafaelille mieliksi se ei tarkoita,, että aikoisin hylätä hänen siskonsa. Nousen maasta ja katselen ympärilleni. Aamunkoitto on hyvin lähellä ja ensisijainen tehtäväni on mennä piiloon päivän ajaksi. Aurinko saa pääni aina särkemään ja nälkäni muuttumaan aivan sietämättömäksi. Mikä taas ei ole hyvä juttu, koska päivällä metsästäminen on kuin signaali metsästäjille. Kaupungin laidalla on metsä ja päätän suunnata sinne kun en keksi muutakaan pakopaikkaa. Olen ehtinyt metsän laitaan auringon noustessa. Vilkaisen erehdyksissäni tuota kirkasta valopalloa, mikä saa silmäni kirvelemään. Kiroan itsekseni ja suuntaan syvemmälle metsään. Aurinko ei pääse porottamaan paksun latvuston läpi yhtä kirkkaasti kuin silloin, jos se kohdistuisi suodattamattomana minuun. Lysähdän viimein uupuneena maahan ja nojaan puunrunkoa vasten. Alan laatia mielessäni suunnitelmaa. Heti pimeään laskeuduttua jätän tämän kirokun paikan ja menen metsästäämään. Saatuani janoni hillityksi palaan etsimään johtolankoja Elenan ja Rafaelin kotoa. Siis sillä ehdolla, että ihmiset ovat jättäneet sen rauhaan. Näitä ajatuksia pyöritellessäni vaivun viimeinkin levottomaan uneen. Havahdun myöhään iltapäivällä oksan risahdukseen. Pelästynyt jänis jähmettyy paikoilleen minut nähdessäni. Lopulta se ampaisee peloissaan liikkeelle ja katoaa metsään. Päästin jäniksen menemään, koska sen veri ei olisi lähellekään tarpeeksi tyydyttämään janoani. Vajoan jälleen horteeseen ja herään seuraavan kerran auringon painuessa horisonttiin. Venyttelen kipeitä raajojani ja nousen pystyyn. Oloni tuntuu huomattavasti paremmalta kuin vielä aamulla. On viimeinkin aika lähteä pois metsästä, aika metsästää. Kaupunki on täynnä kuhinaa, vaikka ilta on jo pitkällä. Läheisestä baarista kuuluu musiikki ja voimakasta naurua. En kuitenkaan suuntaa sinne, sillä alkoholi saa vereen ikävän sivumaun. Ohitan baarin sen kummemmin ajattelematta ja jatkan matkaani. Ohitseni kävelee pariskunta toisiinsa kietoutuneena. Annan heidänkin jatkaa matkaa, pojan tyttöystävästä saattaisi koitua harmia. Jonkin aikaa harhailtuani löydän täydellisen uhrin. Mies kävelee puhelin korvallaan, eikä kiinnitä minuun mitään huomiota. Kiepahdan ympäri ja lähden seuraaman häntä ääneti. Mies on täysin syventynyt puheluunsa, eikä tajua pitää suoja yllä. Kuin tilauksesta mies kääntyy kapealle sivukujalle, kenties oikaistakseen johonkin. Se oli hänen pahin virheensä. Isken kiinni ennen kuin hän ehtii edes tajuta. Miehen puhelin lentää komeassa kaaressa ja päättyy sirpaleiksi asvaltille. Mies ei ehdi edes inahtaa kun olen jo iskenyt hampaani hänen kurkkuunsa. Mies yrittää rimpuilla kaikin voimin, mutta turhaan. Ihana lämmin neste valuu kurkkuuni ja sammuttaa janoni. Jätän miehen ruumiin kujalle ja lähden kiireesti kohti Rafaelin ja Elenan taloa. Pihapiiriä kiertävät poliisien nauhat, jotka kieltävät pääsyn. Ei se tietenkään minua estä vaan luikahdan nauhan ali tutkimaan raunioita. Löydän vain tuhkaa ja hiiltynyttä puuta. Ei mitään, mikä kielisi Elenan olinpaikasta. Olen jo luovuttamaisillani kun näen röykkiöstä pilkistävän jotakin valkoista. Huomioni riitti jo herättämään se ettei taiteltu paperi ole ollenkaan palanut. Avaan taitellun paperin ja alan silmäillä koukeroisella käsialalla kirjoitettua tekstiä. Heippa verenimijä! Tiesin sinun palaavan no, koska luet juuri tätä kirjettä. Ei hätää pikku tyttö on vielä toistaiseksi turvassa. Vaadimme vain pikkujuttua hänen vapauttamisekseen. Tule keskiviikkona kaupungin laidalla olevan hylätyn tehtaan luokse heti auringon laskettua. Tyttö on mukanaamme sillin, jos et saavu paikalle hän on yhtä kuin kuollut. Aivan sinulta ei vaadita paikalle päästyäsi mitään muuta kuin kertomaan missä kuninkaalliset asuvat. Maltan tuskin odottaa tapaamistamme. terveisin Markus * Silmäilen paperin moneen kertaan raivon kasvaessa sisälläni. Ainakin tiedän missä Elena on, mutta olenko valmis uhraamaan Nikolaksen hänen takaisin saamiseen?